

Voorwoord

Tien jaar. Dat is hoe lang het duurde om de woorden te verzamelen die je nu in handen hebt. Tien jaar van schrijven, voelen, en opnieuw proberen. Dit boek is geen verhaal over wonderen of magische oplossingen. Het is geen sprookje waarin alles beter wordt en pijn verdwijnt. Het is een bundel van wat is geweest, wat nog steeds is, en wat misschien zal zijn.

Ik schrijf over de zwaarte. Over de donkere emoties die soms de overhand namen. Maar ook over hoe, door ze op papier te zetten, dat gewicht nét iets lichter werd. Schrijven was mijn manier om de chaos te begrijpen, om te ademen in de verstikkende momenten. Het was mijn kompas in een tijd waarin de weg vaak verdween.

De pagina's hier zijn geen bewijs van een lineair pad naar genezing of een perfect einde. Het is met vallen en opstaan gegaan, en soms meer vallen dan opstaan. Toch sta ik hier. Ik had nooit durven dromen, tien jaar geleden, dat ik op een plek zou komen waar ik dit boek kon maken.

Ik beloof je geen antwoorden, geen “alles gebeurt met een reden.” Wat ik je wel kan geven, zijn mijn woorden, rauw en eerlijk. Misschien herken je jezelf erin. Misschien vind je troost. Misschien laat het je voelen dat je niet alleen bent.

Dank je dat je de tijd neemt om mijn reis te lezen. Het betekent meer dan ik ooit kan uitleggen.

Trigger warnings

seksueel misbruik
pesten
suicidale gedachten
eetstoornissen
automutilatie

*H*OOFDSTUK I:
nare herinneringen

B BEWIJS

ik betrap mezelf de foto's op te zoeken na jou. bewijzen zoeken naar wat jij, het meisje dat ik in de foto zie, hebt aangedaan. niks te vinden behalve een paar blauwe plekken op een lichaam dat bijna niet meer is. geen zicht van hoe diep je in mij bent geweest. hoe je mij hebt doen bloeden. en deze beide dan niet enkel figuurlijk. de gebroken blik in mijn ogen spreekt toch onzienlijk meer dan mijn ribben die uit mijn vel springen. bestolen en gekleineerd. een hoopje overblijfsel van het meisje dat ik eens was, al worstelt om te zijn

